

5

LLUM D'OLI

butlletí informatiu de
l'Agrupació Cultural de Porreres

Dep. legal 76/1979

número 5

desembre 1979

primer aniversari de la nostra revista

Aquest més es compleix un any des de la aparició del primer número de LLUM D'OLI, i malgrat les deficiències i dificultats que sofrim per dur endavant aquesta publicació, L'Agrupació Cultural voldria celebrar aquest primer aniversari amb una reflexió que tengués com a conclusió un fort desig de continuar per un any més, intentant superar-nos per tal d'aconseguir que el butlletí vagi a més, que cada vegada les col.laboracions augmentin i sobretot, aconseguir una peridocitat regular, cosa que fins ara no ha estat possible fos així. Des de l'aparició del darrer número allà pel mes d'agost, abans de les Festes de Sant Roc a les que de qualque manera s'intentà fer un poc de "llum", no havíem donat senyals de vida, i no ho havíem fet per problemes de tipus tècnic i sobretot, ho hem de dir una vegada més per falta d'efectius personals que aportin la seva feina. Ho hem de dir una vegada i una altra, LLUM D'OLI està obert a tothom que hi vulgui col.laborar i fer-hi feina.

Ens agradaria que aquest proper any la nostra revista arribàs a esser el que molts volem que sigui, una revista de tots, que sigui el vehicle d'opinió dels diferents estaments del poble. LLUM D'OLI per ara no pot esser gaire cosa més: un butlletí informatiu de L'Agrupació Cultural, aquest mitjà a través del que qui té coses que dir els hi pugui dir, i dins el que sia possible cuplir dir els hi pugui dir, i també dins el possible dur endavant una tasca informativa el més actual que siguem capaços, tot encaminat a enriquir la vida cultural del nostre poble.

Aquesta és la nostra reflexió i que voldríem fos la de tots, ara, en motiu d'aquest primer aniversari, moment també que volem aprofitar per desitjar a tots els porrerencs UNES BONES FESTES DE NADAL I UN FELIÇ I PROSPER ANY NOU!

Llum D'Oli

*L'Agrupació Cultural
desitja a tots els
porrerencs UNES
BONES FESTES
DE NADAL.*

■ a tots els socis!! ■

Dijous dia 27 de desembre, a les 20,30 hores es farà l'ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS de l'Agrupació Cultural, al nostre local social amb la següent ordre del dia:

- lectura de l'acta anterior.
- estat de comptes.
- balanç d'activitats.
- renovació de càrrecs.
- precis i preguntes.

Es prega l'assistència de tots. Després una vegada acabada l'assemblea i haurà XOCOLATADA per a tots els assistents i per a tots els simpatitzants.

* sobre els orígens de la nostra vila

De la presència de pobladors en el terme de Porreres en èpoques antigues en tenim proves ben convincents com són alguns talaiots i coves artificials, malgrat no podem afirmar que hi hagués un nucli més o manco concentrat de població.

Tots els segles que abarquen l'ocupació dels romans, vàndals i bizantins són, per a la nostra vila, un interrogant que als historiadors no els ha estat possible donar-li una resposta amb un cert grau d'exactitud. De l'època musulmana, encara que en tenguem poques notícies, han quedat vestigis com són alguns topònims, entre altres coses.

Després de la conquesta de l'Illa pel rei Jaume I d'Aragó el 1229, es va procedir al repartiment de terres entre els principals magnats i cavallers que havien contribuït a l'empresa. Al Comte Nunyo Sanç li tocà, a més d'una part de la Ciutat, el districte de Bunyola i Valldemossa i tot el de Manacor, que aleshores comprenia Fela-

nitx, Campos i Porreres. Malgrat Felanitx i Porreres se separassin de Manacor, durant tot el segle XIII encara formaven aquestes dues viles un sol terme. Precisament quan a la Bul·la del papa Inocenci IV de l'any 1248 s'anomenen una sèrie de parròquies i esglésies establides en la postconquesta, se fa referència a Sant Joan de Felanitx quan en realitat es tracta de Sant Joan de Porreres.

El terme i vila de Porreres en gran part tornarà a la porció reial quan es mor Nunyo Sanç sense descendència i deixa els seus béns en herència al rei. D'altres béns que havia donats o també venuts passarien a la porció reial, per compra, però ja en la centúria següent. Només les cavalleries quedarien sota domini directe dels senyors.

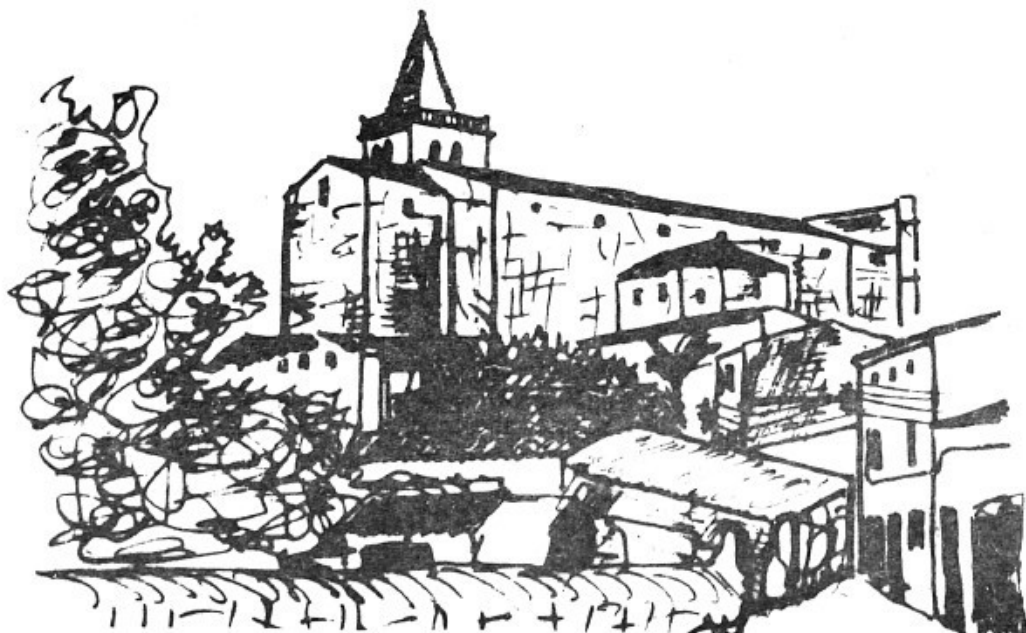
Sembla que des d'un principi l'alqueria de Porreres -no sabem el nom que tendria abans de la conquesta de Jaume I- sortia per damunt les altres del seu entorn i a poc a poc s'hi agruparen cases, figurant un tal

Guillem de Porrera -poble de l'actual província de Tarragona- entre els primers pobladors que s'hi establiren i del qual prengué el nom l'alqueria ja que aquesta li havia estat cedida el 1231 per Nunyo Sanç.

A partir de mitjan segle XIII la documentació ens parla de continus establiments de cases a l'alqueria de Porreres. L'any 1272 se l'anomena per primera vegada amb el nom de vila i la crònica de Pere Marsili la menciona, ja amb el nom de Porreres, entre les poblacions del Pla de l'Illa.

Aquest procés d'expansió ens fa entreveure la formació d'un nucli de població que tot just començar el segle XIV mereixerà formar part del grup de viles més importants de Mallorca, en les que el rei Jaume II intentarà dur a terme una planificació econòmica, social i urbanística a través de les conegudes "Ordinacions".

Maria Barceló i Crespi

per jaume rosselló

Perquè me sent criticat, i tant, que ja fa colló,, per això, només per això, que per a mi és molt, per això, vull dir el que me sent dins el cor, perquè me sent uns batecs d'una buranya que està per esclatar. I pot esser que si me trec un poc de verinada s'aquieti mon esperit. Que si el tenc un poc revolucionari, jo que me pens que me conec, sé que no el tenc sanguinari ni verinós per naturalesa, més no som un xòret de cordeta que sofreix morint sense belar. Me dolen les injustícies i les males llengües me sap greu que per ventura no llegiran això aquestes "intel·ligències privilegiades", aquestes "computadores d'economia", aquestes "virtuts pues i castes" que tant per damunt de tot com àngels, Pitàgores, Ciceró, endavant volen més alats d'orgull i enveja que de qualitats humanes.

Agraïnt molt, però molt i ben de cor, a LLUM D'OLI als que cuiden d'estirar el ble, tomar el cremaó, fer degotar el setrill donant cabuda a més lletres.

La crítica és destructiva o constructiva. Crítica destructiva és aquella que embolicant obra i autor d'una manera intencionada, ben aposta, treuen a rotllo tot el que hi ha de mal real o aparent fent-lo créixer (i el que no dic), (i si ho sabessin tot) ridiculitzant qualsevol detall (perdre el temps amb això), (més valdria que es cuidassin de ca seva) etc....

Desventura de llengües verinoses que intenten obstruir aires de festa, somriures d'alegria, ingressos a la butxaca. Es que

fins i tot planyen l'amor al i per al poble.

Aiximateix quan pens, que de part de persones d'ample criteri, de pes desenfadat, de pas segur, de pes i autoritat, no arriben crítiques d'aquesta etxura, el mal torna petit i arriba a oblidar-se.

I la crítica constructiva analitza les possibilitats de millorar, perfeccionar, enriquir l'obra, reduir i si potser anular desperfectes, imperfeccions i prejudicis de tot tipus..

Aquesta crítica ens ajuda a aixecar la volada estenent les ales quasi tant dins l'infinit com àguiles reials.

La crítica destructiva és bona de fer.. Es més fàcil desbaratar que compondre, embullar que aclarir, embrutar que netejar.. No hi cal molt de treball ni esforç.

Suposem en l'esport, per exemple el futbol, tota la junta, l'entrenador, i tots els jugadors faran el que podran per l'èxit de l'equip. Un tot sol no basta, és necessària la col.laboració de tots.

En cas que no sigui veritat sempre obtindrà una baixada de moral i segons el caràcter de l'esmentat, discussions i aferrades.

Dins entitats culturals se dirà que els membres cerquen una cultura polititzada per unes idees. Es clar, tots els que no combreguen amb aquestes idees posaran el crit en el cel i faran escampades si és que per aludir-se empren aquesta excusa o d'altres, tant tot això, crien divergències o al menys esperit debatitiu.

Esciuria molt sobre aquest pen

sament i sé que aclariria res.

Porreres està ple, farsit de criticadors destructius que estan ben preparats d'enveja, els sap greu que el veïnat dini de més bo, que vesteixi millor, que el cotxe que la casa, que el xalet... Orgull de gent curta, encara que rica, de gent que se pensa que els altres només són... i ells molt més.

És que posaria mots i números, dates i fets, i me resultaria un article documentat. Deixem que l'aigua corri suau i mansa. D'odi neixen bregues, divisions i retrets. Es tant bo i tant dolç que els germans visquin units.

La crítica constructiva és mala de fer per quant és necessari un estudi profund i seriós del que es tracta perquè, veritablement, per fer un millor treball és necessari conèixer amb exactitud la realitat, les possibilitats i les limitacions.

Certament que desanima, fins i tot als esperits forts, sentir sempre descontents i ferits quan res se'ls ha demanat, quan res els han exigit, quan han tingut l'oportunitat de veure o contemplar el poble amb festa sense que ells ho meresquin.

Pedres cantelludes rossen, les pedres més fortes espenyen els castells i rossant rossant totes s'esmicolen, es fan arena, i l'arenal tranquil, quiet, reposant ben allargat, tot sensual rep les carícies de les ones... El mar gran, immens, s'excita, s'apassiona i d'una manera violenta vol forçar l'arena. De mi l'arena fa anys que se'n fot.

Jo vull esser arena

ENQUESTA SOBRE

«LLUM D'OLI»

A LLUM D'OLI li interessa el que la gent pensa sobre la revista. Per això, varem decidir adreçar una enquesta a algunes persones representatives, creim, de la vida porrerenca. Concretament vint i una. Fins ara i malgrat pregar que les respostes fossin enviades el més aviat possible, solsment han arribat a la nostra redacció cinc respostes: les de D. Pere Torres, rector; D. Esteve Ribas, jutge; D. Antoni Barceló Barceló, director del col·legi Estatal d'E.G.B.; D. Francesc Sastre, batlle de la vila i el secretariat del Partit Socialista de Mallorca de Porreres. Als altres els hi agraïm la seva deferència i que si ho troben ja no cal que ens enviïn les constatacions, que així, sembla que l'han donada.

Les preguntes eren les següents:

- 1) Heu llegit els números publicats de LLUM D'OLI? Quina opinió vos mereix?
- 2) Segons la vostra opinió ¿Què vos pareix que hi falta i que hi sobra?
- 3) Creieu convenient que hi hagi un nombre major de col·laboradors que hi publiquin qualche article? En cas afirmatiu, ¿Estaríeu disposat a col·laborar? En cas negatiu, ¿Per què?
- 4) Considerau necessari que Porreres tenguí, com tenen altres pobles, una publicació periòdica? En cas afirmatiu, pensau que LLUM D'OLI, que ara sols és un butlletí informatiu de l'Agrupació, podria convertir-se, amb un nombre major de col·laboradors, en aquest periòdic del poble?

● PERE TORRES I SIQUIER, RECTOR DE PORRERES.

1. Sí. Em sembla un esforç lloable i esperançador, perquè pot anar a més.
2. i 3. No veig res que hi sobri. Si al cas, hi faltaria més col·laboració. En quant a major nombre de col·laboradors,

trop que han d'esser com més millor per poder tractar bé tots els aspectes interessants; i en quant a dedicació d'alguns d'ells. Treure sistemàticament una publicació adhuc senzilla suposa un o uns màrtirs, car fer estudis i enquestes o entrevistes, escriure, i tenir tot el material a punt a data concreta no és una tasca fàcil. Si hi ha aquests màrtirs la cosa anirà bé; del contrari serà mala.

Per la meua part vull col·laborar, si bé no puc fer-ho de forma habitual. 4. Crec de primera necessitat una publicació del poble, perquè hi ha moltes coses que aquest poble necessita saber i aprendre -i en aquest moment és urgent que ho faci- i per altra part no és SEMILLA el seu lloc per publicar-les.

Pens que, en honor dels responsables de LLUM D'OLI, els números que han sortit fins ara, no han estat sols un butlletí informatiu, sinó que de fet ja hi ha moltes coses més.

No hi ha més que seguir el camí, eixamplar-lo i enfortir-lo. Hi veig

quatre grans blocs que hi han de caber: 1er. informatiu de l'Agrupació, caràcter que no ha de deixar de tenir. 2on. coses nostres d'ahir i d'avui, que el poble no pot desconèixer i com més les coneixi més les estimarà i estarà orgullós de ser el qui és. 3er. Lliteratura, com a expressió de l'esperit popular i de noves possibilitats creatives. 4art. Opinió. Seria d'agradir que LLUM D'OLI fos lloc de trobada de diverses opinions. No és fàcil conjugar llibertat d'expressió amb el respecte degut als demés; però és urgent l'aprenentatge del diàleg. Val la pena intentar-ho.

Així que ¡endavant ses atxes!

ESTEVE RIBAS ●

1) He llegit tots els números publicats els quals m'han produït una impressió favorable. Es evident que, com tota obra humana, és perfectible però el fet de què cada un dels números publicats és superior a l'anterior, demostra un afany de superació, que farà, i n'estic segur, que puguin aconseguir els objectius que s'han proposat.

2) Invertint els termes de la pregunta pens que no hi sobra res en els números ja publicats. Respecte al que hi manca, crec convenient ampliar el catàleg de temes amb la finalitat d'interessar a un nombre major de persones.

3) Sí, és convenient ampliar el nombre de col.laboradors. I això per moltes i diverses raons: pot ajudar a descobrir, per dir-ho d'alguna manera, nous valors al mateix temps que els seus treballadors són garantia per a superar la penúria d'originals. Per la meua part no tenc cap inconvenient en col.laborar.

4) Tenint en compte el contingut de les respostes anteriors, a les quals hi està germinant l'idea d'arribar a una major difusió del butlletí pens que seria altament positiu que aquest, amb el temps, es convertís en el periòdic del poble.

ANTONI BARCELO BARCELO, DIRECTOR DEL COL·LEGI ESTATAL D'E.G.B. ●

1) Sols he llegit el número quatre, per no haver tengut l'ocasió de contar amb els anteriors. M'ha agradat.

5) 2) No sobre res, ans al contrari, hauria d'esser més extens: temàtica local històrica i actual en la seva diversitat, evitant, si és possible, personalismes interessats i pressions de qualsevol tipus.

3) A tota empresa quan més s'han els col·laboradors millors resultats poden aconseguir-se. Donar oportunitat a molts és veure els assumptes des de diferents ànguls i no d'igual amplària. Evitar els cotos tancats.

Per no tenir la meua exposició i expressió de les qualitats que adornen tota redacció no puc entrar a formar part en l'equip de col.laboració.

4) Tant de bé si aviat és una realitat el que es demana en aquest apartat! D'aquesta manera s'ompliria un dels buits que, des de fa temps, es veu notant. Per ventura ha arribat l'hora.

¡Anim, idò!

● FRANCESC SASTRE I MORA, BATLLE DE PORRERES

1) Sí. Opin que dins les seves possibilitats ha complert una formada.

2) Una secció de diàleg, opinió o "interviu" sobre temàtica d'actualitat. Una secció dedicada a notícies locals, especialment les que fan referència al camp, economia local i estadística. No hi sobra res.

3) Si. Dins les meves possibilitats.

4) La consider necessària perquè crec que és reflexe de l'opinió d'un poble amb llibertat. Partir amb LLUM D'OLI és partir amb avantatge i considerar s'ha d'aprofitar.

● SECRETARIAT DEL PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA-P.S.M. DE PORRERES

1) Si, pensam que la iniciativa mereix el nostre suport, ja que el fet de que Porreres conti amb un mitjà autònom de comunicació és important, i més quan està encaminat a difondre la nostra cultura i esser un vehicle d'opinió a utilitzar pels porrerencs.

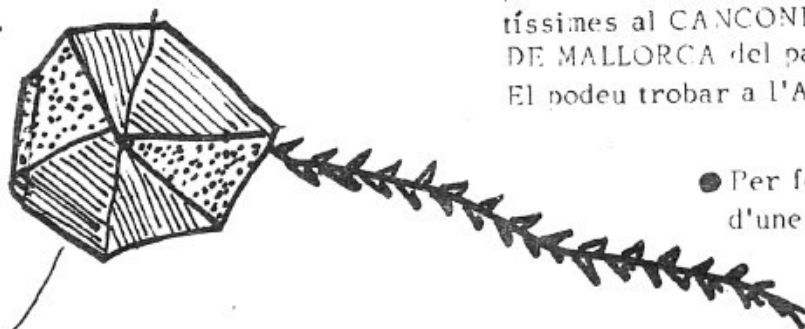
2) Falten més col.laboracions, més opinions de persones que creim que hi ha al poble i podrien aportar coses importants al butlletí.

No hi sobre res.

(passa a la pàgina
següent ...)

la ximbomba

Se clava una pell de conill a una post fins que sigui seca -una pell de xot també va bé- Abans de fer la ximbomba posareu la pell en remull amb aigua teba. Fermareu pel cap rodó a la pell, que anirà amb la part llisa cap a fora, el bastonet que indica el dibuix, i després fermareu la pell ben tibada a un caduf o cosiol. A la part de dalt del bastonet que haurà quedat en el centre hi posareu la canyeta i la fermareu.

En tocar la ximbomba vos heu de banyar la mà d'aigua i alerta que la pell no s'esquitxi.

Ara que teniu feta la ximbomba és hora de fer-la tocar. La tonada crec que tots ja la sabeu, és la que diu:

"Sa ximbomba ja no sona
ni sona ni sonarà
perquè té sa pell de ca
i sa canya que no és bona"

Si voleu ampliar el vostre repertori de coses, en trobareu moltíssimes al CANCONER POPULAR DE MALLORCA del pare Ginard. El podeu trobar a l'Agrupació.

● Per fer aquest escrit me servit d'unes notes de Biel Majoral.

JOANA MORA

el vostre amic l'estel

NO ME CONEIXEU? segur que si, però pels despistats, que sempre n'hi ha qualcú, em presentaré personalment:

Som una armadura plana i molt lleugera, de paper i canya que necessit un company que em vulgui fer volar els dies de sol i vent. M'agrada fer cabrioles pel cel, a ran de mar o per la muntanya; sol vestir, normalment, amb robes de colors vius i alegres: vermell, groc, vert, blau, etc... pel meu bon funcionament necessit una coa molt llarga, així com vosaltres necessitau unes bones cames pe caminar.

Com veis, no tenc cames, ni ales ni motors, però puc volar per les altures així com ho fan els ocells, però... jo vol si em donen una mà, necessit una ajuda, la teva per ventura! els ocells ho poden fer lliurament, sense haver de dependre de ningú, mentre que jo, no puc gaudir d'aquesta llibertat.

Bé, crec que ara, els que em tenien un poc oblidat, hauran recordat aquell agradable i senzill amic, L'ESTEL.

'llum d'oli' és teu!

PENSAMIENTOS INALINEABLES

per Bronsteim*

El atardecer estaba sumergido en un color endiablidamente bello. Los ojos ni siquiera lograban captar tan increíble acontecimiento. La barca surcaba con fuerza el agua que la rodeaba por completo. Bronsteim estaba allí dentro, sin apenas darse cuenta de lo que estaba sucediendo alrededor. Con la vista clavada en el infinito, su mente surcaba por mundos totalmente diferentes al suyo.

- "¿Qué te ha parecido la tarde, Bronsteim?"

No contestaba. Era mejor no interrumpir sus pensamientos. El mar actuaba como testigo delante de aquella escena. Las olas parecían clamar justicia. Quien sabe si el también recurría ante ella.

El faro del puerto comenzaba a divisarse en el horizonte, un horizonte incierto para todos, sobre todo para él. Ni un solo artículo suyo había logrado publicar en lo que llevaba de año. Tampoco era plan comenzar a buscar un trabajo duro donde te explotasen y además cobrando un sueldo miserable. Todo aquello era detestable incluso sus amigos se hacían insoportables. Aquella niña tonta e incrédula que le tenía hasta los huesos con sus pijadas; el típico chico materialista que solo piensa en el consumo y los bienes de lujo. Todo aquello era realmente detestable; no se como puede haber individuos de tal índole. Uno tenía siempre que resignarse y seguirles la pelota a todos ellos, uno por uno. No podía dejarse ni uno por alto. ¿Quién podía comprender a un tipo como él?

Los padres que le adoptaron, hacia diecisiete años, no le perdonaron el que un día cualquiera dejase preñada a una tía de barrio chino. Desde aquel día no le facilitaban ni una sola cosa. Tenía que rondar siempre por las casas de sus amigos pidiendo limosna y cosas por el estilo. No podía recurrir a otra cosa.

La ciudad se había convertido para él en una cárcel de bestias estúpidas e insensibles, en la cual la gente, a tontada, caminaba enderredor de sus proyectos.

El individuo está sometido a una continua presión, ¿cósmica?. Los asuntos que le achacan pueden convertirle en un ser sumergido bajo una profunda capa de mierda. Poser algo en sí, constituye para ellos el mayor delirio, pero sin embargo no se dan cuenta que serán esclavos de ese delirio por los siglos de los siglos, ¿amén?. Los débiles, los más propensos a ellos, caerán en la falta cantidad de co en la falta en cantidad de ocasiones. Las débiles, continuamente. Mi exacerbado machismo no delimita, ni mucho menos, el que ellas sean las más propensas a "revolcarse" en el error; eso no quita que algunos hombres en ocasiones simultáneas incurran en el mismo hecho. Sería paralogico ¿no?. Pero, ¿quién hasta ahora no se ha sometido a la voluntad de la hembra? Tres, cuatro, creo que ¡no!, hay muchos más.

Lou Andreas Salomé fue quién sentó el precedente al conseguir "dominar" a Nietzsche. Muchas salomés hay hoy en día, también, como no, incluyo a la folklórica, la del festival de Eurovisión, sin embargo vale más dejarlo. Incurriría en el error, quizás, de ridiculizarla; ésta no es mi intención.

- ¡Bronsteim! ¿qué estás pensando?

- Nada. Solo simplicidades, cosas inalineables.

Llegaron al puerto, una se cayó al agua y Bronsteim dejó que se ahogara. No valía la pena mojarse el culo para intentar salvarla.

* seudònim

POEMA EN "FLOU"

Records de temps llunyans
i a la vegada no massa ...
tot sembla molt confús, llavors ho era,
però no passava de bades.
Per un moment no veig res,
però, poc a poc, entre boira i una mica de fred
una cançó d'ara i el fum espès d'un cigarro encès
ajuda a tornar enrera.

Veig aquelles corregudes d'al.lots a la pista
i les figueres de moro,
menjaven pa amb xocolate "Rosselló",
també aquella televisió:
"Reina por un día"
com si ho veiés ...

Erem nins i sentíem flastomar els vells
els vells escopien en terra,
la boca bruta, olors d'herbes seques i
"amaçona"

El dia de les processons, tots!
a Sa Plaça tres banderes,
nosaltres no sabíem res.
Pintàvem en José Antonio amb pintures "El Castillo"
feien kursillos i cruzadas de la bondad,
dues pessetes i mitja.
En Vicente, es friguero. Xufletes

Ens arribàvem a cansar d'anar al Centro
tot era per fer, inclús els amics.

Diumenges caminant i fent voltes,
com els grans,
pel passeig.
Diumenges de no moure's de casa:
anàvem bruts de pols de carrer.
Més tard a missa: avui m'he escapat de Sa
Doctrina!
Sentir els crits que el vent portava del
futbol.
No guanyaven tal volta, els que tocava?

Encalçàvem nines:
tota la felicitat era tocar les mames.

Me despert, la cançó acaba.
Queda un gust de forta ressaca.
i el gust agre d'un cigarret
Torna el fred.
No passa de bades ...

JOAN BARCELO

"Del meu llibre de poemes i
la meua màquina de fer fo-
tos".

CANTIC D'AMOR PER UNA NOVA SOCIETAT

Com cada dia al matí, l'estrident soroll
del carrer, inunda
la meua apartada cambra.

Com cada dia, els núvols rencorosos
cerquen allunyar-se del cel obert
per poder respirar llibertat.

Com cada dia vull obrir la finestra
perquè la llum inundi la cambra;
com cada dia la claror del sol
arriba més i més apagada, bruta i sense
alegria.

¡Vull fugir! i com cada dia la recerca
de llibertat es fa més àrdua i difícil.
Solsment espero que la mort
es passetgi pels carrers de la meua ciutat.

No tenc solució; intento ignorar
el valor de la realitat que me rodeja;
lluitar, perquè? si la temblorosa mà
de la injustícia va apoderant-se
dels últims redutes de llibertat.

Com cada dia he tingut que marxar
el soroll es fa insuportable.

TOMAS BORDOI

LLIBRES

La nostra biblioteca s'ha vist augmentada darrerament amb els següents títols que reg ten a disposició de tots els socis:

S'alcen veus del sotarrani (M. de Pedrolo); L'anarquista nu (Ll. Fernández); La meva concepció del món (B. Russell); El pa dels anys joves (H. Böll); Narracions (S. Espriu); Y si la guerra continua ... (H. Hesse); Història de Mallorca (P. Xamena); Suprímase Vd. mismo sus dolores y molestias con una simple presión de dedo (R. Dalet); Lectures Mallorquines (J.F. March); La República i la guerra civil a Mallorca (article de la revista Randa); Tres ensayos sobre teoría sexual (S. Freud); Las Catedrales (J. Fernández); La vida breve (J.C. Onetti); El hombre y su poesía (M. Hernández); Els verbs catalans conjugats (J.B. Xoriguera); La metamorfosis (F. Kafka); Vida interior y no violencia. Tomo I i II (L. del Vasto); Breve historia de la filosofía (J. Hartnack).

L'adquisició d'aquests volums ha estat possible degut a l'aportació de 5.000,- pts., que responen a la nostra petició d'ajuda econòmica per aquest fi, ens va fer la CAIXA D'ESTALVIS, SA NOSTRA.

• ESCACS •

B. ROIG GUANYADOR DEL VII TORNEIG SOCIAL.

El mes d'agost va acabar el VIIè. Torneig Social d'Escacs que al llarg de tres mesos es va disputar al nostre local, guanyant de manera destacada Bartomeu Roig. Salvador Ripoll i Diego Toledo ocuparen els llocs segon i tercer.

La classificació final fou la següent: campió Bartomeu Roig, amb 11 punts; sotscampió Salvador Ripoll, 9 punts; 3er. Diego Toledo, 7 p.; 4art. Gabriel Gornals, 6,5 (26,25); 5nt. Jordi Oliver, 6,5 (25,75); 6è. Pau Sorell, 6 p.; 7è. Pere Torres, 5,5 p.; 8è. Jaume Gil, 5; 9è. Jaume Cerdà, 3,5 p.; 10è. Jeroni Palerm, 3 p.; 11è. Joan Barceló, 2,5 p.; i 12è Gabriel Mora, 0,5 punts.

CURS **ecca**

CURS E.C.C.A. A GRADUAT ESCOLAR

Per tercer any consecutiu duim a terme a Porreres els estudis de Graduat Escolar per adults amb l'important novetat aquest any de que es seguirà pel sistema d'ensenyament oficial radiofònic ECCA de Ràdio Popular. Una vegada més l'Agrupació Cultural n'és coordinadora, aconseguint una aula de classes per "cassette" que de moment es troba al nostre local social. Per altra part esperam que les gestions de l'Ajuntament per tal d'acondicionar l'Aula Cívica o un altre lloc convenient s'ian aviat una realitat la qual cosa beneficiaria la cultura del nostre poble.

MÚSICA

L'animació de la sala de música va en augment cada dia, i cada vespre podeu gaudir d'una bona estona de bona música i animada conversa al nostre local -això sí, procurau no molestar als veïnats-.

Les darreres novetats que hi trobareu són: SIMPLE DREAMS (Linda Ronstadt); 52nd. STREET (Billy Joel); WAVE (Patti Smith Group); WHERE I SHOULD BE (Peter Frampton)

◀ CURSET DE PINTURA A L'OLI ▶

Comunicam a tots els socis aficionats a la pintura que Na Francesca Palerm i En Toni Palerm estan fent un curset de Pintura a l'Oli que tindrà una durada inicial d'uns tres mesos i tindrà lloc al local social tots els dilluns de cada setmana amb el fi de què cadascú agafi el seu estil i doni la seva pròpia expressió.

la Història de Porreres

La notícia de què sortiria per les festes de Sant Roc el segon volum de la Història de Porreres, fou acollida per molts amb gran goig ja que així es veuria completada la primera part i podríem saber i conèixer millor els aconteixements que tingueren com a protagonista la nostra villa i els seus habitants des del segle XVI fins avui.

Tota aportació bibliogràfica per el millor coneixement del nostre passat és ben arribada, malgrat no encaixi dins de les noves corrents historiogràfiques amb una anàlisi de la Història especialment econòmica i social, la qual prescindeix de la divisió cronològica per segles ja que les estructures socials, polítiques i econòmiques no canvien just pel fet de passar d'un any a l'altre.

Tal vegada la condició d'eclesiàstic de l'autor ha suposat que s'insistís més en els temes dedicats a l'església, al clergat... donant-li un caire un poc d'Història eclesiàstica. Per altra part al no haver-hi documentació a l'arxiu municipal anterior al 1868 s'ha hagut de recórrer a notícies de la Història General de Mallorca. Es una llàstima també que el segle XX quasi no es tracta o en tot cas molt lleugerament.

Així i tot ens alegrem de que cada vegada la bibliografia existent sobre la nostra vila vagi en augment i sobretot voldríem que l'aparició d'aquesta obra servís d'estímul per a conèixer el nostre passat i estimar-ho i al mateix temps encoratjar als joves que comencen a sentir interès per la Història per a que dediquin un poc d'atenció sobre el nostre passat porrerenc.

**festa pagesa: una festa
que ja és nostra**

**PARC MUNICIPAL
DISSABTE DIA 1 DE DESEMBRE**

- Passacarrers i dues sonades a càrrec de la Filarmònica Porrerenca.
- Foc als foguerons i actuació dels Aires de Mont-Sion.
- Actuació i animació a càrrec del Grup ALIORNA.
- Concurs de glosat.
- Fi de Festa amb actuació del Grup local Horitzó.

ORGANITZEN:

Ajuntament de Porreres, Unió de Pagesos i Agrupació Cultural

Com és conegut per tothom el passat 1 de desembre el poble de Porreres va viure una vetlada de festa com a acte final de la Setmana de Festa Pagesa que ha estat organitzada per l'Agrupació Cultural, l'Ajuntament i l'Unió de Pagesos, amb el suport de la Caixa de Pensions.

Potser sigui ara el moment de fer balanç d'aquestes festes i de la participació dels porrerencs en ella. I no dubtam en calificar-les de totalment positives, doncs aquesta participació es va fer palesa en els actes de caire més popular com varen esser el maraton que va obrir la Setmana, amb l'assistència de quasi cinc-cents corredors, i en el vespre de Festa Pagesa amb el Parc Municipal totalment ple de gent. Cal destacar aixímateix el ressó que la convocatòria va tenir també en els pobles veinats ja que foren moltes les persones no porrerencs que vérem torrant botifarrons i ballant al so de la nostra música.

L'èxit obtingut serà sense dubte un alicient per a potenciar encara més aquesta festa pels propers anys fins a aconseguir que la Festa Pagesa de Porreres ocupi un lloc destacat dins el conjunt de les festes populars que cada any es celebren al Pla de Mallorca.

A darrera hora i quan ja estava feta la composició de la revista, hem rebut una altra resposta a l'enquesta sobre LLUM D'OLI de Miquel Barceló i Ramonell i que passem a reproduir:

La resposta i comentari de'n Miquel diu:

La veritat és que he llegit pocs articles i per contestar he hagut de repassar les publicacions.

La veritat és que no desperta la meua atenció, degut a que aquesta publicació està enmarcada dins una ideologia molt definida (la de l'Agrupació) que malgrat els seus intents de transformar-se sembla que la seva estructura no canvia.

El nivell en que es mou aquesta revista-Agrupació és un nivell sempre pretensions de superior respecte als que es dirigeix (lectors): hi ha que promoure, informar, culturitzar, etc.. Això s'ho fa seu aquesta entitat, hi resulta que per aquest motiu creu que posseeix uns coneixements superiors a la majoria. Si analitzam les persones que d'algun manera duen el pes de l'Agrupació, observam com perteneixen a un nivell cultural com a mínim mig-alt, que és la classe que li sobra temps per la seva ciència i, canalitzar el seu oci a demostrar als demés el que sap, camuflat per: això és fer cultura, poble, etc..

LLUM D'OLI no sols no ens ha de dir el que no sabem, i altres saben (vosaltres) sino que ha d'alegrar, fructificar, promoure, orientar, alentar, informar, del que vivim, feim, treballam, ¿Per què de les coses? No feieu de jutges cada lector sia jutge.

Es curiós que no es vegin articles en espanyol. Naturalment i això, si que ningú pot donar la culpa. La culpa és de tots per què em sembla que qualsevol soci pot publicar un article. Jo si tengués alguna cosa que exposar, informar ... que pensàs que fos d'interés estaria disposat a escriure.

Crec necessari que a Porreres existeixi una publicació; però hauria de fer-se a nivell de poble amb les seves entitats més representatives: Club Ciclista, Agrupació, Església, Ajuntament, Club Montí-Sion, empreses, sindicats, agricultors (U.P.M. conraders), etc..

He contestat a les preguntes de manera continuada doncs m'ha semblat m'era més fàcil.

nota de l'Agrupació

Entenem que la resposta de Miquel Barceló Ramonell és, més que una crítica a la revista, una crítica a l'Agrupació. Per això consideram necessari fer una sèrie de puntualitzacions:

1) Quan diu que LLUM D'OLI està "emmarcada dins una ideologia molt definida (la de l'Agrupació)" suposam que vol dir línea cultural, doncs ideologia política hem aclarat ja en varies ocasions (veure l'Editorial de LLUM D'OLI número dos) que no hem tenim cap.

2) Acusa a la gent que fa feina dins l'Agrupació de fer ostentació de superioritat cultural i que "emplea el seu oci en demostrar als demés el que saben, camuflat per: fer cultura, poble, etc.". Respekte a això cal dir que aquesta gent en cap moment s'ha considerat superior al demés, però si ha volgut posar els seus possibles coneixements al servei dels altres. Per això mateix creiem que aquelles persones que dediquin el seu temps d'esplai per fer feina de cara a organitzar activitats recreatives i culturals per als demés no mereixen, en cap moment, esser criticades per aquest fet.

3) Diu també que el que ha de fer l'Agrupació és: "Alegrar, fructificar, promoure, orientar, alentar i informar". Amb això hi esteim completament d'acord i a més creiem que així ho feim i això queda demostrat amb les activitats que organitza l'Agrupació: rally humorístic, festes per allotjats, gelatades, bunyolades, carnaval ("alegrar"); creació d'una sala de música i d'una petita biblioteca per promoure i estimular l'interés per la música i la lectura ("promoure"); organització de conferències, taules rodones, cursets de llengua, cursets de cultura general i formació permanent d'adults, cursets de pintura i fotografia ("orientar i informar").

4) Si els articles són en català i no en castellà és per la senzilla raó de que van dirigits a la gent de Porreres i aquesta empra en un 100% aquesta llengua com a vehicle d'expressió i de comunicació amb els demés. No entenem la raó del perquè quan aquesta comunicació es fa per escrit es tingui que fer en un altre idioma.

5) Finalment diu que una publicació per al poble de Porreres "s'hauria de fer a nivell de poble amb la participació de les

NOTA DE L'AGRUPACIÓ (de la pàg. anterior)

seves entitats més representatives: Club Ciclista, església, Ajuntament, Club Montisíon, organitzacions empresarials, sindicats agricultors, etc.". Aquí volem dir que:

a) A les pàgines de LLUM D'OLI han sortit diverses crides a la participació en la seva redacció de qualsevol soci, bé a nivell personal o bé com a membre de qualsevol entitat a la que pertanyi.

b) Tots els que fan feina a LLUM D'OLI estan totalment a favor de la creació d'una revista periòdica a nivell local i per tant a col·laborar-hi juntament amb totes les altres entitats del poble.

c) LLUM D'OLI en cap moment ha volgut monopolitzar aquesta feina, en tot cas haurà estat un substitutiu d'aquella publicació, que, desafortunadament, encara no tenim.

Per acabar, malgrat no acceptem la seva crítica, volem agrair a Miquel Barceló Ramonell l'ocasió que ens ha donat per aclarir tots aquests punts i convidar-lo, una vegada més, a aportar el seu treball a la tasca cultural que pretén l'Agrupació i el seu butlletí informatiu que és LLUM D'OLI.

SECCIO D'ESCACS

S'estan jugant des del mes de setembre les corresponents competicions il·lenques dels Campionats de Mallorca per equips de les categories primera i segona, grup "Part Forana".

A primera l'equip duu una excel·lent campanya, semblant ésser el possible promotor a preferent. Intervenen els clubs de Penya Artur Pomar de Ciutat, Campos, Alcúdia, Inca, Manacor, Lloseta, Santa Margarida i Agrupació Cultural de Porreres.

A segona la trajectòria també és també molt bona, ocupant els llocs davanters, entre els equips de Llucmajor, Felanitx, Maria de la Salut, Colònia de Sant Jordi, Petra i Son Servera. Els jugadors que tenen fitxa són: Estelrich, Roig, Ripoll, Torres, Toledo, Oliver, Palerm, Barceló, Mora, Masalias, Gornals, P. Sorrell, Gil, Cerdà, J. Sorrell, G. Barceló i Oliver II.

ENQUESTA (continuació) p. 12

3) Ja l'hem dit abans. Sí.

Estem disposats a col·laborar-hi, així com ho haurien de fer totes les forces polítiques del poble, el que resultaria molt interessant.

4) Ho considerem necessari, encara que sabem de la dificultat que això comporta. LLUM D'OLI creim que en principi pot ésser l'embrió d'aquesta publicació però no oblidem que el butlletí té un caire molt concret de difusió cultural i que ara en alguns moments pot suplir aquesta manca d'un periòdic del poble. Per altra part creim que l'actual revista no va néixer amb aquesta idea.

Si es convertís amb un periòdic del poble lluitaríem perquè aquesta publicació tingués sobretot un caire democràtic i al servei total del poble, no de un pocs, cosa que sol passar amb molta freqüència.

Per la nostra part sols ens queda donar les gràcies als senyors Torres, Ribas, Barceló, Sastre i al secretariat del PSM de Porreres, i dir que a partir d'ara tendrem en consideració les seves opinions, cosa per la que foren de manats.

PREMSA

Al nostre local rebem una sèrie de publicacions fruit de l'intercanvi amb altres periòdics de PREMSA FORANA i entitats com la nostra que editen els seus propis butlletins. Així, de manera regular ens arriben "Sant Joan" -butlletí del Centre Cultural de Sant Joan-, "Círculo de Estudios" d'Alaró, "S'Encruia" de Deià, "Apostol y Civilizador" de Petra, entre d'altres que venen de manera esporàdica.

Estem suscrits, per altra banda a "Lluc" i "Arte Fotográfico", enviant-nos "La Caixa" les seves edicions, com per exemple "Cavall Fort".

També arriben:

"Bellpuig" d'Artà, "Felanitx Post", "Setmanari Manacor", "El Gall", de Pollença, "Es Pi Gros" de Lloret, etc.